

Докле е младостъ, златно слънце греи,
сърдцето златни блянове лелей.

Докле е младостъ, леко пътъ се ходи
и леки сж световните несгоди.

Докле е младостъ, всичко е шега;
не хвърля сянка на сърдце тъга:
дори тъгата изворъ е на радостъ —
докле е младостъ, ахъ, докле е младостъ.